

I

(Rezolūcijas, ieteikumi un atzinumi)

ATZINUMI

REĢIONU KOMITEJA

114. PLENĀRSESĪJA 2015. GADA 12., 13. UN 14. OKTOBRĪ

Eiropas Reģionu komitejas atzinums “Eiropas pilsoņu iniciatīva”

(2015/C 423/01)

Ziņotājs:	Luc VAN DEN BRANDE (BE/PPE), Flandrijas un Eiropas sadarbības aģentūras priekšsēdētājs
Atsauces dokuments:	Ziņojums par Regulas (ES) Nr. 211/2011 par pilsoņu iniciatīvu piemērošanu COM(2015) 145 final

I. IETEIKUMI POLITIKAS JOMĀ

EIROPAS REĢIONU KOMITEJA

Eiropas pilsoņu iniciatīva (EPI) un Eiropas līdzdalības demokrātija

1. atgādina, ka Eiropas projekta pamatā ir pilsoņi. Eiropas līdzdalības demokrātija jāuzskata par Eiropas pilsoņu tiesībām piedalīties Eiropas politikā un Eiropas nākotnes veidošanā. Līgumā (10. panta 3. punktā) ir noteikts, ka katram pilsonim ir tiesības piedalīties Savienības demokrātiskajā dzīvē;
2. atzīmē, ka Līguma par Eiropas Savienību 11. pantā ir noteikts, ka ES iestāžu pienākums ir informēt pilsoņus un apvienības, kas viņus pārstāv, un nodrošināt viņiem iespēju izteikt savus viedokļus visās Savienības darbības jomās un publiski apmainīties ar tiem. Tajā pašā pantā noteikts, ka Eiropas Komisija veic konsultācijas ar ieinteresētajām pusēm, lai nodrošinātu Savienības darbību saskaņotību un pārredzamību;
3. atzīmē, ka noteikumi par Eiropas pilsoņu iniciatīvu ir specifiskāki nekā ir noteikts 11. panta 1.–3. punktā. LES 11. panta 4. punktā par EPI nav minēta “darba kārtības noteikšana”, bet gan iespēja iesniegt priekšlikumu izstrādāt “tiesību aktu”. Būtu jāatzīst, ka EPI uzdevums līdzīgi pārējiem dažādu līmeņu tiesās demokrātijas instrumentiem arī būtu dot iespēju pilsoņiem ietekmēt ES politisko lēmumu pieņemšanas procesa darba kārtību;
4. Atgādina, ka Eiropas pilsoņu iniciatīva ir viena no Eiropas pilsoņu tiesībām. Tas būtu jāuztver kā mēģinājums rast atbildi uz Eiropas demokrātijas deficītu un nodrošināt instrumentu Eiropas pilsoņiem, lai pārvarētu plaisu starp pilsoņiem un Eiropas politiku; Laikā, kad ES joprojām ir ekonomikas un uzticības krīze, ļoti svarīgi ir izmantot visas iespējas veidot atklātu dialogu ar iedzīvotājiem un nepieļaut vēl lielāku vilšanos Eiropas integrācijas koncepcijā. Tā ir arī iespēja atjaunot un nostiprināt visu to jauno eiropiešu uzticēšanos, kuri varbūt ir zaudējuši ticību Eiropas integrācijas koncepcijai. Līdzdalības demokrātijas stiprināšana ir vienīgais veids, kā nodrošināt perspektīvu nākotni ES un novērst demokrātijas deficītu; norāda, ka Eiropas pilsoņu iniciatīvas mērķis ir tiešāk iesaistīt pilsoņus Eiropas politiskajā darba kārtībā un tādējādi dot viņiem tiesības uz likumdošanas iniciatīvu. Turklāt Eiropas pilsoņu iniciatīva kā starptautisks instruments veicina Eiropas mēroga debates par jautājumiem, kas rūp Eiropas iedzīvotājiem;

5. uzsver, ka EPI ir jāvērtē reālistiski, ar skaidru un noteiktu mērķi un saskanīgām pamatnostādņēm par secīgiem pasākumiem, ar kādiem šis mērķis ir sasniedzams; tā neaizstāj Eiropas Komisijai piešķirtās iniciatīvas tiesības, kas ir veicinājušas ES padziļināšanu un ir jāturpina; EPI papildina leģislatīvās dinamikas dažādošanu un piešķir starptautisku dimensiju; tā ir papildu kanāls savstarpējai sapratnei, kas Eiropas Komisijai pašai sniedz priekšrocības; tai ir iespējas kļūt par ļoti labu piemēru "demokrātijai darbībā";

6. neskarot Eiropas pilsoņu iniciatīvu, RK uzsver nepieciešamību vietējā un reģionālajā līmenī atbalstīt tādas iniciatīvas, kuras veicina pārredzamību, sadarbību un Eiropas iedzīvotāju iesaistīšanos sabiedriskajā politikā saskaņā ar līdzdalības demokrātijas principu. Turklāt nepieciešamību iesaistīt reģionālās un vietējās pašvaldības pamato fakts, ka EPI bieži aptver politikas jomas, kas ir to pilnīgā vai daļējā kompetencē;

7. uzskata, ka mums būtu jāpastiprina mūsu juridiskās un politiskās līdzdalības instrumenti, lai atjaunotu pārvaldības sistēmu, pamatojoties uz daudzlīmeņu pārvaldības principu. Daudzlīmeņu pārvaldība būtībā ir daudzkanālu sistēma un tāpēc ļauj veicināt "aktīvāku" Eiropas pilsoniskumu. Galvenais uzdevums ir izveidot novatoriskas interešu pārstāvības sistēmu, kas cilvēkiem viņu dažādajās identitātēs ļauj justies vienlīdzīgi pārstāvētiem;

8. uzsver, ka Eiropas publiskā telpa debatēm starp pilsoņiem un ar varas pārstāvjiem ir svarīga ES leģitimitātei un pārskatatbildībai. Demokrātijas deficītu būs iespējams novērst tikai tad, ja tiks radīta Eiropas publiskā telpa, kurā ir iekļauts demokrātiskais process;

9. uzsver, ka reģionālās un vietējās pašvaldības līdzdalības demokrātijai piešķir īpašu nozīmi, jo tādējādi pilsoniskās sabiedrības organizācijas var tikt iesaistītas Eiropas lēmumu pieņemšanas procesā un pildīt savas funkcijas;

10. uzskata, ka Eiropas pilsoņu iniciatīva būtu jāuzskata par vienu no instrumentiem, lai sasniegtu līdzdalības demokrātijas mērķus, taču nevajadzētu uzskatīt, ka ar šo iniciatīvu iedzīvotāju iesaistīšana Eiropas lēmumu pieņemšanas procesā notiek automātiski;

11. atzīmē, ka Eiropas pilsoņu iniciatīva ir līdzdalības demokrātijas izpausme, kas papildina pārstāvības demokrātijas konceptu; tā paplašina to tiesību kopumu, kas saistītas ar ES pilsoniskumu un publiskajām debatēm par Eiropas politiku; tās uzdevums ir stiprināt pilsoņu līdzdalību un saikni ar Eiropas Savienību;

12. norāda, ka nedrīkst atstāt novārtā citus līdzdalības demokrātijas kanālus, piemēram, citus pilsoniskā dialoga veidus un pilsoniskās sabiedrības pārstāvju iesaistīšanu, jo Eiropas pilsoņu iniciatīvas attiecas uz vienu konkrētu politikas jautājumu un to īstenošanai ir vajadzīga rūpīgi saskaņota darbība, kā arī finanšu resursi;

13. tādēļ aicina Eiropas Komisiju sagatavot ziņojumu par to, kā tiek īstenots Līguma par Eiropas Savienību 11. panta 1. un 2. punkts, un tādējādi precizēt, kā Komisija īsteno līdzdalības demokrātiju;

14. pauž šaubas vai – ņemot vērā sekmīgo iniciatīvu ierobežoto skaitu – ir izdevies sasniegt sākotnējos mērķus, kas noteikti regulā, proti, katram pilsonim dot tiesības piedalīties Eiropas demokrātijas procesā; dot pilsoņiem iespēju tieši vērsties pie Komisijas; skaidras, vienkāršas un lietotājam draudzīgas procedūras;

15. atzīmē, ka Komisija ir darījusi visu iespējamo, lai administrētu EPI, taču, no otras puses, ir steidzami jāpārskata daži Komisijas pieejas aspekti un jārikojas, lai tiktu apzināti un izlaboti tie pasākumi, kas bijuši pārāk formāli un ierobežojoši;

Eiropas Komisijas ziņojums

16. pieņem zināšanai Komisijas ziņojumu Eiropas Parlamentam un Padomei par to, kā tiek piemērota Regula (ES) Nr. 211/2011 par pilsoņu iniciatīvu; ar šo ziņojumu tā īsteno regulas 22. pantu, saskaņā ar kuru Komisijai ir pienākums izstrādāt ziņojumu ik pēc trim gadiem;

17. atzīmē, ka ziņojumā atzītas dažas problēmas un norādīti daži trūkumi, bet tas galvenokārt ir faktu apkopošanas un tehnisks ziņojums, kurā novērtēta situācija pēc trim gadiem no regulas spēkā stāšanās dienas. Ziņojumā nav sniegta atbilde uz to, kā novērst trūkumus, kas varētu novest pie šīs iniciatīvas beigām: “demokrātiska revolūcija, kas nekad nav notikusi”;

18. norāda, ka pastāv vienots uzskats, ka Komisija ir diezgan nenoteikta un ierobežojoša savā pieejā un novērtējumā un ka šajā ziņā būtu vajadzīga gan uzraudzība, gan regulāra kritika, lai stāvokli uzlabotu;

19. pamatojoties uz Komisijas ziņojumu, uzskata, ka Eiropas pilsoņu iniciatīvai ir liels potenciāls – trijos gados Komisijai ir ierosināta 51 iniciatīva. Šīs iniciatīvas bijušas vēltas dažādām politikas jomām, piemēram, sociālajai politikai, videi, dzīvnieku labturībai, izglītībai;

20. tomēr norāda uz to, ka no šīs 51 iniciatīvas 20 (39 %) iniciatīvu reģistrēšanu Komisija ir atteikusi un ka tās nav izturējušas pieņemamības pārbaudi galvenokārt tāpēc, ka šīs iniciatīvas ir “acīmredzami ārpus Komisijas pilnvarām iesniegt Savienības tiesību akta priekšlikumu, lai īstenotu Līgumus”. Seši EPI organizētāji ir nolēmuši šos atteikumus apstrīdēt Eiropas Savienības Tiesā;

21. atzīmē, ka līdz šim tikai trīs iniciatīvas ir sasniegušas mērķi savākt vienu miljonu parakstu. Veids, kā Komisija īsteno turpmākos pasākumus saistībā ar šīm sekmīgajām iniciatīvām, lielā mērā noteiks, vai Eiropas pilsoņi joprojām piešķirs nozīmi pilsoņu iniciatīvai kā līdzdalības modelim;

22. pauž bažas par to, ka iesniegto iniciatīvu skaits sistemātiski samazinās (2012. gadā – 23, 2013. gadā – 17 un 2014. gadā – 10 iniciatīvas) un ka atteikumu skaits pieaug (30 % 2012. gadā un 50 % 2014. gadā); tāpēc ierosina, lai Komisija vienkāršotu noteikumus;

23. piekrīt Komisijai, ka Eiropas pilsoņu iniciatīva ir pamatīgi jāpilnveido un ka jāmeklē risinājumi, lai varētu efektīvāk izmantot šo instrumentu;

24. aicina Komisiju Eiropas pilsoņu iniciatīvai piemērot politiskāku un atvērtāku pieeju, izvērst debates un neaprobežot šo jautājumu ar juridiskiem aspektiem. Demokrātija, jo īpaši daudzlīmeņu institucionālā vidē, ietver pilsoņu aktīvu līdzdalību un kontroli no viņu puses, un paredz iestāžu atbildību veicināt šo līdzdalību;

Ieteikumi sekmīgai Eiropas pilsoņu iniciatīvai nākotnē

a) Vispārīgi secinājumi

25. atzīmē, ka saistībā ar atbilstības kritērijiem būtu bijis lietderīgi atsaukties uz pilsoņu tiesībām un pienākumiem un subsidiaritātes principu;

26. uzskata, ka EPI efektivitāti pilsoņu līdzdalības un uzticēšanās veicināšanā būtiski apdraud Komisijas pašreizējais interešu konflikts – tai vienlaikus jādarbojas kā galvenajai informācijas sniedzējai un EPI atbalsta struktūrai, primārajam EPI “adresātam” un turklāt arī “tiesnesim” lēmumā par iniciatīvu reģistrāciju un pieļaujamību;

27. uzsver, ka šis Komisijas interešu konflikts ir faktors, kam jānudina pārējās iestādes uzņemties savu lomu EPI procedūrā (Padome, Eiropas Parlaments, Reģionu komiteja, Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komiteja);

28. ierosina, ka varētu būt lietderīgāk iecelt objektīvu *ad hoc* Speciālistu komiteju, kurā darbojas daži eksperti, zinātnieki un/vai juristi, lai pārbaudītu pieņemamību, tādējādi izvairoties no tā, ka Komisija ir gan tiesneša, gan žūrijas lomā;

29. uzskata, ka īpaši Eiropas Parlamentam ir jāuzņemas galvenā loma EPI procedūru pārredzamības un pārskatatbildības stiprināšanā un vēlākajā politiskajā darbā, piemēram, paplašinot uzklaušanās pasākumu pieejamību un attiecīgā gadījumā vērstot politisku spiedienu pret Eiropas Komisiju, lai tā laikus un konstruktīvi reaģētu uz sekmīgām Eiropas pilsoņu iniciatīvām;

30. uzsver, ka Komisijai ir jāievēro Eiropas tiesiskuma principi, izvairoties no jebkādas patvaļīgas novērtēšanas attiecībā uz pieņemamību. Turklāt tas ir jautājums par labu pārvaldību un ne tikai par labāku regulējumu. Komisijai būtu jāņem vērā saistības saskaņā ar līgumiem un tie jāievēro;
31. atbalsta uzlabotu *ex ante* novērtējumu, lai izvairītos no vilšanās noslēgumā. Pašreiz tiek veikts tikai *ex post* novērtējums pēc reģistrēšanas un parakstu savākšanas;
32. ierosina pagarināt termiņu atbalsta deklarāciju vākšanai līdz 18 mēnešiem;
33. atbalsta ieinteresēto personu un EPI organizatoru kopīgo prasību atļaut EPI organizatoriem brīvi izvēlēties parakstu vākšanas sākuma datumu skaidri noteiktā laika posmā pēc reģistrēšanas; ierosina noteikt, ka EPI organizatoru rīcībā ir papildu divu mēnešu periods no reģistrēšanas līdz parakstu vākšanas uzsākšanai, lai viņiem dotu iespēju labāk informēt Eiropas pilsoņus un organizēt parakstu vākšanu;
34. atbalsta juridiskas personas statusa noteikšanu pilsoņu komitejām, lai mazinātu to locekļu personiskas atbildības risku un atvieglotu kampaņu organizēšanu;
35. uzsver, ka par EPI noraidīšanu Komisija nedrīkst lemt patvaļīgi un, ja tā piekrīt sekmīgai EPI, tai ir jānāk klajā ar likumdošanas priekšlikumu ne vēlāk kā viena gada laikā, tāpat kā attiecībā uz Parlamenta iniciatīvām. Šā gada laikā Komisija varētu pakāpeniski īstenot EPI rezultātus, lai visbeidzot nāktu klajā ar tiesību akta priekšlikumu. Ja tas netiks darīts, EPI vairs nebūs aktuāla;
36. uzskata, ka regulas pārskatīšana ir nepieciešama, lai varētu novērst konstatētos šķēršļus. Pārskatīšana nav pāragra, jo tas ir unikāls "eksperiments", kura rezultātus ir grūti paredzēt. Ir vajadzīgi savlaicīgi un sagatavošanās pasākumi, lai neatturētu iespējamus EPI organizatorus;
37. vēlas turpināt sadarbību ar Eiropas iestādēm, kā arī visiem ieinteresētajiem partneriem, lai izvērtētu regulas darbību līdz šim, un veicināt tās pārskatīšanu, lai varētu pilnībā izmantot šā instrumenta potenciālu;
38. iesaka apsvērt iespēju grozīt EPI regulu tā, lai varētu ierosināt arī tādas EPI, kuru mērķis ir panākt konkrētas izmaiņas ES līgumos saskaņā ar LES 48. pantu;
39. norāda, ka pēc iespējas ātrāk jārisina problēmas, kuru dēļ nav nepieciešamas izmaiņas EPI Regulā. Vienkāršas un pārredzamas procedūras būs faktors, kas ietekmēs EPI turpmākos panākumus;

b) *Izmaiņas un uzlabojumi EPI, kas īstenojami nekavējoties*

40. norāda, ka komentāri par pašreizējām procedūrām un ierosinājumi uzlabojumiem, ko ieteikuši pilsoņu iniciatīvu organizatori un dažādas ieinteresētās personas, ir ļoti līdzīgi, un tādēļ šķiet, ka veikt pielāgojumus un uzlabojumus iespējams bez turpmākas kavēšanās;
41. atzīmē, ka plašas sabiedrības informētība par EPI ir ļoti zema. Uz šo vispārējo neizpratni norāda nesensais Eiropas barometra pētījums ⁽¹⁾ par sabiedrības viedokli par Eiropas Savienību sešās dalībvalstīs (Itālijā, Vācijā, Dānijā, Portugālē, Somijā un Polijā); EPI koncepcija pietiekami atpazīstama ir tikai Vācijas respondentiem; tāpēc uzsver, ka ir vajadzīga ES iestāžu un citu pārvaldības līmeņu kopīga rīcība, lai informētu pilsoņus par viņu tiesībām ierosināt un atbalstīt EPI. Lai pilsoņus informētu par šīm tiesībām, visās ES dalībvalstīs ar reģionālo un vietējo pašvaldību līdzdalību vajadzētu uzsākt informācijas kampaņas, kurās viena no svarīgākajām auditorijām būtu jaunieši;

⁽¹⁾ Eiropas barometrs, 2014. gada septembris.

42. aicina kopumā efektīvāk veidot saziņu par EPI un uzsver decentralizētas saziņas lomu šajā kontekstā. Reģionālajām un vietējām iestādēm ir būtiska nozīme, veidojot un uzturot saikni starp iedzīvotājiem un iestādēm visos līmeņos ES, un tās var dot būtisku ieguldījumu ES līmeņa politisko jautājumu svarīguma demonstrēšanā iedzīvotājiem un skaidrošanā, kā EPI var kalpot par ES politikas ietekmēšanas instrumentu. Komiteja atbalsta ideju izmantot Eiropas Komisijas pārstāvniecības dalībvalstīs, lai veidotu spēcīgākus EPI informācijas tīklus, un mudina Komisiju tajos iesaistīt vietējās un reģionālās pašvaldības. Ja EPI daudz balstās uz jaunām tehnoloģijām, ko izmanto parakstu vākšanai noteiktajā termiņā, reģionālajām un vietējām pašvaldībām ir būtiska nozīme informācijas izplatīšanā un dažādu jautājumu izplatīšanā vietējā līmenī un no vietējā līmeņa;

43. atkārtoti norāda uz priekšlikumu izveidot starpiestāžu informācijas centru, kura mērķis būtu palielināt vispārējo informētību par EPI kā instrumentu, veicināt tā izmantošanu, nodrošināt vismaz minimālu redzamību pašreizējām un veiksmīgām pilsoņu iniciatīvām un atbildēt uz dažiem jautājumiem par EPI;

44. atbalsta ieceri izveidot EPI palīdzības dienestu, kas, izmantojot ES budžeta finansiālo atbalstu, sniegtu tehniskās zināšanas un konsultācijas par to, kā organizēt un vadīt EPI kampaņu. Šādam palīdzības dienestam vajadzētu būt nošķirtam no ES iestādēm, jo neitralitāte ir svarīgs faktors, lai šī iniciatīva būtu sekmīga, un tā var palīdzēt sekmēt uzticēšanos, palīdzot tām personām, kas apsver iespēju uzsākt pilsoņu iniciatīvu;

45. ir apņēmusies turpināt sadarbību ar Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komiteju, regulāri organizējot pasākumu "Eiropas pilsoņu iniciatīvas diena", kura mērķis ir analizēt progresu regulas piemērošanā un īstenošanā, veicināt diskusiju starp ES iestādēm un Eiropas pilsoņu iniciatīvas organizatoriem, lai apspriestu problēmas, ar kurām saskaras EPI organizatori, un kopumā veicināt dialogu starp pilsoņiem un ES iestāžu pārstāvjiem par iniciatīvām, kuras tiek izstrādātas;

46. atzīmē, ka EPI prakse liecina, ka apmācība par Eiropas pilsoņu iniciatīvu, iespējams, ir tikpat svarīga kā EPI pati. Ir acīmredzams, ka, lai Eiropas pilsoņu iniciatīvas būtu sekmīgas, tām ir vajadzīgs atbalsts no pilsoniskās sabiedrības organizācijām (personāls, finanšu līdzekļi). Eiropas pilsoņu iniciatīvu vadīt atsevišķiem pilsoņiem bez ārēja profesionāla un finansiāla atbalsta ir ļoti sarežģīti;

47. uzsver, ka pārāk daudzas prasības un šķēršļi var negatīvi ietekmēt ES mērķus tuvināt pilsoņus Eiropas Savienībai un pilsoņu vēlmi piedalīties ES lēmumu pieņemšanas procesā; Eiropas pilsoņu iniciatīvai vajadzētu kļūt par dzinuli, kas mudina arvien lielāku skaitu cilvēku aktīvi iesaistīties ES politikā un dod spēcīgu pretsparu absurdam skepticismam;

48. aicina Komisiju arī izstrādāt atbilstīgus veidus, kā reaģēt uz tām Eiropas pilsoņu iniciatīvām, kas saņēmušas ievērojamu atbalstu, taču neatbilst visiem oficiālajiem kritērijiem vai nav sasniegušas vajadzīgo parakstu skaitu – 1 miljonu, lai šādu EPI nozīmīgais politiskais vēstījums un to radītā mobilizēšanās netiktu pilnīgi ignorēti;

49. atzīmē, ka pilsoņi vēlas piedalīties sabiedriskajā politikā, bet to darīs tikai tad, ja tas būs vienkārši un patiešām varēs panākt ietekmi. Pilsoņi vēlas zināt, kas notiek ar iniciatīvām, ko viņi atbalsta. Lai Eiropas pilsoņu iniciatīvas būtu veiksmīgas, ir būtiski veicināt divvirzienu dialogu starp ES iestādēm un EPI atbalstītājiem;

50. aicina Komisiju izpētīt iespēju ar attiecīgās pilsoņu komitejas starpniecību sniegt finansiālu atbalstu dārgajam starptautiskās sagatavošanas organizatoriskajam procesam tām EPI, kas atbilst gan Komisijas kompetencē esošai politikas jomai, gan ir guvušas plašu tautas atbalstu (t. i., noteiktā laikā ir sasniegušas vajadzīgo robežvērtību, pirms tiek iegūts viens miljons parakstu – rādītājs, kas nepieciešams tiesību akta priekšlikuma ierosināšanai). Tas palīdzētu pasākumos neaizmirst par nepieciešamo orientēšanos uz iedzīvotājiem un nodrošināt izvirzīto mērķu finansējuma pārredzamību;

51. ierosina: gadījumos, kad šādas EPI var attiekties uz priekšlikumiem, kam būtu pietiekami acīmredzama un pozitīva ietekme uz vietējo un reģionālo pārvaldību, teritoriālo dimensiju vai subsidiaritāti, lai tie varētu būt guvuši iepriekšēju RK Biroja atbalstu, Eiropas Reģionu komitejai būtu jāuztic iepriekš minētā finansēšanas mehānisma darbības pārraudzība, kā arī papildu palīdzības sniegšana popularizēšanas pasākumu veidā;

52. uzsver, ka patlaban valstu noteiktās prasības attiecībā uz datu vākšanu ir nopietns šķērslis veiksmīgai parakstu vākšanai, tāpēc steidzami aicina dalībvalstis veikt visus vajadzīgos pasākumus, lai vienkāršotu personas datu prasības un pēc iespējas drīzāk saskaņotu prasības visā Eiropas Savienībā;

53. aicina Eiropas Komisiju nodrošināt pilnīgu pārredzamību lēmumu pieņemšanas procesā un it īpaši mudina Komisiju detalizēti skaidrot atteikuma iemeslus tādām EPI, kas uzskatītas par "neattiecināmām uz Komisijas pilnvaru jomu", vienlaikus informējot organizētājus par attiecīgajiem juridiskajiem apsvērumiem, lai viņi varētu izlemt par iespējamu savas EPI pārskatīšanu, grozīšanu un atkārtotu iesniegšanu;

54. aicina Komisiju tās oficiālajā atbildē uz Eiropas pilsoņu iniciatīvu, kas ir ieguvusi vairāk nekā vienu miljonu parakstu, sabiedrībai detalizēti un pārredzami paskaidrot savu politisko izvēli. Būtu jānodrošina politiski spēcīgi turpmākie pasākumi;

c) *Reģionu komitejas un vietējo un reģionālo pašvaldību ieguldījums*

55. atkārtoti izsaka piedāvājumu palīdzēt Komisijai novērtēt, vai iniciatīvas atbilst subsidiaritātes principam un kā tās veicina teritoriālo kohēziju un pārrobežu sadarbību;

56. uzsver, ka EPI ir instruments, kas dod iespēju pilsoņiem aktīvi piedalīties Eiropas politikas veidošanā, tāpēc ES iestādēm nevajadzētu būt EPI iniciatorēm. Komiteja tomēr atzīst savu lomu un pienākumus, tāpēc šajā saistībā norāda uz Biroja lēmumu ⁽²⁾ par RK līdzdalību Eiropas pilsoņu iniciatīvās. Komiteja atkārtoti pauž apņemšanos atbalstīt tās EPI, kas attiecas uz RK politiskajiem uzdevumiem un kas atzītas par politiski atbilstīgām, šajā nolūkā, piemēram, palīdzot Eiropas Komisijai pārbaudīt ierosinātās EPI no vietējās/reģionālās nozīmes un subsidiaritātes viedokļa, nodrošinot telpas ar EPI saistītiem pasākumiem, atbalstot decentralizētus saziņas pasākumus saistībā ar EPI, piemērotos gadījumos izstrādājot pašiniciatīvas atzinumus par EPI tematiem, aktīvi piedaloties EP uzklaušanās un turpmākajā politiskās pārraudzības darbā, atbalstot sekmīgu EPI īstenošanu un – vajadzības gadījumā – tiesību aktu izstrādi kā atbildi uz konkrēto EPI.

Briselē, 2015. gada 13. oktobrī

*Eiropas Reģionu komitejas
priekšsēdētājs*

Markku MARKKULA

⁽²⁾ Reģionu komitejas Biroja 144. sēde 2013. gada 10. aprīlī, darba kārtības 8. punkts – CDR1335-2013_11_00_TRA_NB-item 8.